

Oponentský posudek na bakalářskou práci Anny Humlové „Mezidruhová agrese šoupálka dlouhoprstého (*Certhia familiaris*)“ a šoupálka krátkoprstého (*Certhia brachydactyla*)

Práce se zabývá experimentálním ověřením reakcí našich šoupálků na vnitro- a mezidruhové playbackové nahrávky. Úvod je sepsán čtivě a srozumitelně, cíle jsou jasně vymezeny. K práci mám tyto dotazy a připomínky:

- 1) Autorka otestovala pouze 4 jedince od každého druhu, což se projevilo prakticky v celé práci (od nesignifikantních výsledků po jejich nejistou interpretaci). Nízký počet testovaných jedinců neumožnil použít sofistikovanější modely ke zpracování dat.
- 2) Stanovení teritorií – není mi jasné proč v této studii autorka teritoria šoupálků vůbec uvádí (jsou navíc vytyčené na základě nízkého počtu bodů). Pro účel práce by stačilo jedince individuálně označit.
- 3) Playbackové experimenty – místo fotografií studovaných (skoro stejných) druhů bych uvítal spíše fotografie jednotlivých atrap.
- 4) Statistická analýza – kromě uvedených testů bylo možné (i při tak malém počtu testovaných jedinců) výsledky zobrazit pomocí mnohorozměrné analýzy a minimálně pasivně vynést centroidy pro jednotlivé typy experimentů. Stejnou metodu použil i Gil (1997) se kterým autorka své výsledky porovnává. Nízká vypovídající hodnota mnohonásobných testů po použití Bonferroniho korekce by tím byla odstraněna.
- 5) Výsledky – autorka se často (ze zřejmých důvodů) uchyluje k prezentaci neprůkazných výsledků což vede k diskutabilním závěrům.
- 6) Diskuze – také mne zaujala asymetrická misidentifikace druhu v systému, kde oba druhy vypadají stejně a žijí v poměrně přehledném biotopu. K chybné identifikaci by právě mělo často docházet na základě vokálních projevů v nepřehledném biotopu. Spíše se také přikláním k závěru, že k chybné identifikaci nedochází a silnější reakce š. krátkoprstého na š. dlouhoprstého je spíše adaptivním chováním.
- 7) Diskuze – autorka uvádí, že v populaci nezaznamenala imitující jedince. Otázka tedy zní, jak se pozná imitující jedinec šoupálka, pokud lze šoupálky v terénu spolehlivě určit pouze podle zpěvu? Byli označeni všichni jedinci?
- 8) Seznam literatury – často chybí nějaká informace (vydavatel, místo vydání nebo číslo „issue“). V latinských názvech je několik překlepů (např. *Acrocephalus*) nebo nejsou kurzivou.

Domnívám se, že největším hříchem studie je výše uvedený nízký počet opakování, který nedává prostor pro sofistikované analýzy a výrazně omezuje interpretační potenciál. Přesto práci doporučuji k obhajobě a vážám mezi stupni velmi dobře a dobře (v závislosti na kvalitě obhajoby).

V Českých Budějovicích, 14.1.2015

Mgr. Jan Riegert, Ph.D.